

Zürriyetsiz Kim

– Mustafa IŞIK · 18 Ağustos 2013

Kur'an, 114 sureden meydana gelir. En kısası "Kevser" Suresi'dir. Onun "Denizde dilsiz, Kuran'da mimsiz" diye bilmecesi bile vardır. Her Müslümanın ezbere bildiği bir suredir ama anlamını kaç kişi bilmektedir? Bu sure Mekke'de, 610 yılı sonrasında, Allah Elçisi Muhammed (s.a.s) teselli için inmiştir. Çünkü oğlu Kasım ve daha sonra Abdullah ölünce, Mekke'nin azılı kâfirleri, "sistemi sarsan" bu adamın soyunun devam etmeyeceği; ölünce işinin biteceği düşüncesiyle "ebter" demişlerdir. Yani zürriyetsiz! "Soyun, erkek evlattan süreceği düşüncesi" cahiliye devri Arabının köklü düşüncesi idi.

Elmalı Hamdi Yazır (ö:1942), zamanın küfür kuduzlarının bu sözlerine "lakırdı" demektedir.

Rasul (s.a.s)in oğulları olmuş ve ölmüştür. Bu "ilahi senaryonun bir gereği olmalı" diye düşünüyorum. Yoksa İslam, "krallık" olmaktan kurtulamazdı. Nitekim yarım asır sonra Muaviye (ö:680), oğlu Yezid'i yerine oturtarak, yönetimi krallığa çevirmiştir. Tarihsel İslam, adı "halife" de olsa, sultanlık ve padişahlıkla yönetimi sürdürmüştür.

Hz. Muhammed ölünce Ehl-i Beyti ve bazı Müslümanlar, damadı Hz. Ali'nin başa geçmesini istemiştir. "Şiatu Ali/ Ali taraftarları" Şia mezhebi adıyla hâlâ İslam dünyasının bir parçası olarak yaşamaktadır. Öte yandan tasavvufta, şeyhlerin oğlu yoksa öldüğünde postuna damadı oturmaktadır.

Elmalı Hamdi Yazır'ın "Kevser" suresi meali şöyledir:

"Biz verdik sana hakikatte Kevser

Sen de Rabbin için namaz kıl, kurban kesiver

Doğrusu sana buğz edendir ebter"

Elmalı merhum, "Kevser hakkında 26 görüş var" demektedir ve bir kaçını vermektedir. Cennette bir havuz, elçilik görevi, çok hayır, İslam nimeti, Muhammed ümmeti ilk akla gelenleridir.

Şia'ya göre, "Kevser Hz. Fatıma'dır.

Bize göre de O'nun biyolojik soyu, Hz. Ali ile evli kızı Fatıma yoluyla sürmüştür. "Ehl-i Beyt" denilen soyu, tarih boyunca izlenmiş; Osmanlı'da "Nakibu'l Eşraf" diye resmi bir kurum Peygamber soyundan gelenlere maaş vermiştir. Nakibu'l Eşraf Kaymakamı, Kayseri'de bile, 1900 başlarında hâlâ görev yapmaktaydı.

Manevi soyuna gelince, yani ümmeti dünya batana kadar devam edecektir. O'nun adı, 600'lü yıllardan şimdiye kadar, ezan nedeniyle, dünyanın pek çok yerinde, "Muhammed'in Allahın elçisi olduğuna şahadet ederim" denilerek, en yüksek sesle dillendirilmektedir.

"Sana ebter diyen, sana hınç besleyen, sana kin besleyenler var ya. İşte asıl zürriyetsiz onlardır" ayeti ise gerçekliğini sürdürmektedir. Ancak, "soyun oğul evladından süreceği" cahiliye düşüncesi, her gün Kevser suresini ezberden okuyan ve ibadet ettiğine, sevap aldığına inanan bazı Müslümanlar tarafından da paylaşılmaktadır. Bunda, anlaşılmadan okunan Kuran'ın payı vardır.

Kız çocuğu olsa da, oğlu olmayanların bazıları ya da onlara acıyarak bakanların "bilinçaltı" çok tehlikeli bir düşüncüyü gizlemektedir. "Modern-cahiliyye" düşüncesini! Bu düşüncüyü taşıyanların safı, gayet nettir. Ebu Cehillerin safı.

Oysa Kevser Suresi ne demektir?

Kur'an Araplara, "anlasınlar diye" Arapça inmiştir. Bizim aslından anlayarak okumamız için, bu ülke şartlarında ilahiyat eğitimi almamız yetmez; 40 yıl çabalamamız gerekmektedir. Öyle olunca da, Kuran'ı tercümesinden okumak kaçınılmaz olmaktadır.

Anlayarak Kur'an okumak, birtakım tehlikeleri içerir. Bu yüzden, Kur'an okumaya başlarken "Eûzü" çekilir. Yani şeytanın şerrinden Allah'a sığınılır. "Kur'an'ı mealden okumak, Kur'an'ı tercümanın gözünden okumaktır" ama anlamadan okumak nedir? Hiçbir okuma, anlamadan okumadan daha anlamsız değildir.

Müslüman olmanın ilk şartı akıldır ama bilmeden gâvur olmak akıl işi değildir.